

Gleby płowe opadowoglejowe

(Gleboznawstwo leśne), jednostki podtypu gleby płowe opadowoglejowe charakteryzują się właściwościami typu → gleby płowe, a także występowaniem poziomu → stagnic. Jest on umiejscowiony w dolnej części poziomu → luvic na granicy z poziomem → argic. Jest to powodowane znacznym zaileniem poziomu → argic, z tym związaną słabą, bądź brakiem przepuszczalności dla wody, co powoduje jej stagnowanie w tej części profilu co wywołuje → warunki redukcyjne typowe dla → stagnic. Morfologię poziomu można wyrazić poziomami: O–A–Eetg–Btg –C. Znaczenie siedliskotwórcze i związki z naturalną roślinnością leśną przedstawiono w charakterystyce typu → gleby płowe.

ŹRÓDŁO (AUTOR)

Klasyfikacja gleb leśnych Polski. 2000. Praca zbiorowa. CILP.
Brożek S., Zwyzdak M. 2003. Atlas gleb leśnych Polski. CILP.

Publikacje powiązane tematycznie

Klasyfikacja gleb leśnych Polski. 2000. Praca zbiorowa. CILP.
Brożek S., Zwyzdak M. 2003. Atlas gleb leśnych Polski. CILP.
Klasyfikacja Zasobów Glebowych Świata 2006. Aktualizacja 2007 World Reference Base for Soil Resources First Update 2006. First Update 2007. Charzyński P., Bednarek R., Kabała C. (tłum. i red.) 2009, ISBN: 978-83-231-2425-2. Published by the arrangement with the FAO and UN by Nicolaus Copernicus University.
Gleby w środowisku przyrodniczym i krajobrazach Europy. 2013. Praca zbiorowa (red. S. Brożek). Wydawnictwo UR Kraków.

ENCYKLOPEDIA LEŚNA

